

POSTANOWIENIE

26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 26 marca 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o
stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 30 listopada 2023 r., XXIII Ga 2015/22,
wydanego w sprawie z powództwa T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w
G.
przeciwko M. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powódka T. sp. z o.o. z siedzibą w G. złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 30 listopada 2023 r., wydanego w sprawie przeciwko M. sp. z o.o. z siedzibą w W. o zapłatę.

Skarżąca wskazała, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 155 § 1 i 2 k.c., art. 65 § 1 i 2 k.c., art. 193 § 1 k.c. oraz art. 452 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym mającym, poprzez zakwestionowanie zgodności z prawem

orzeczenia, przesądzić jedną z przesłanek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Stanowi ona nadzwyczajny, sformalizowany środek procesowy, zatem przepisy ją regulujące powinny być wykładane ściśle (por. wyroki Sądu Najwyższego z 28 marca 2007 r., II CNP 124/06, z 25 marca 2009 r., V CNP 93/08, z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08; z 22 kwietnia 2023 r., II CNPP 5/22 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lipca 2023 r. I CNP 206/22).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 do elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należą: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie i uzasadnienie podstaw skargi, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie powstania szkody w wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w innym trybie nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego orzeczenia z prawem.

W przedstawionej skardze nie zawarto dostatecznego uprawdopodobnienia szkody. Powódka wskazała, że poprzez wydanie zaskarżonego wyroku doznała szkody polegającej na niezasądzeniu na jej rzecz kwoty, której się domagała.

Powódka uznała za szkodę kwotę, której dochodziła pozwem, która zaś nie została zasądzona na jej rzecz. Natomiast zgodnie ze stanowiskiem wielokrotnie zajmowanym przez Sąd Najwyższy, przesłanka z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. dotyczy jedynie zaistniałej, poniesionej już szkody. Skarżący powinien wskazać czas powstania szkody, jej postać, rozmiar i adekwatny związek przyczynowy między tak określoną szkodą a zaskarżonym wyrokiem (zob. postanowienia SN z 14 czerwca 2021 r., III CNP 8/21; z 28 maja 2021 r., V CNP 5/21 oraz z 17 czerwca 2021, III CNP 14/20). Nieuwzględnienie powództwa nie może bowiem być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia (zob. np. postanowienie SN z 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13; z 25 maja 2007 r., III CNP 30/07; z 29 marca 2019 r., IV CNP 33/18; z 27 marca 2015 r., I CNP 43/14; z 4 stycznia 2019 r., IV CNP 27/18; z 29 lutego 2024 r., I CNP 8/23)

W postanowieniu z 21 czerwca 2023 r., I CNP 204/22 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że: *Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody nie może sprowadzać się do stwierdzenia, że sąd nie uwzględnił ostatecznie powództwa strony bądź orzekł niezgodnie z wnioskiem, z którym wystąpił wnioskodawca, gdyby bowiem wystarczającym było powołanie się na "przegraną" spełnienie wymagania przewidzianego art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. traciłoby sens.*

Skarżąca uwzględniła w kalkulacji szkody także koszty postępowania, które poniosła na rzecz strony przeciwnej. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 20 listopada 2015 r., III CNP 20/15, koszty procesu, którymi strona została obciążona nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skutkuje odrzuceniem skargi na mocy art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy nie rozstrzygał o kosztach postępowania zainicjowanego skargą o stwierdzenie nieważności prawomocnego orzeczenia wobec braku wniosku o ich zasądzenie w przypadku odrzucenia skargi.

Mariusz Załucki

[a.ł]